Stein

Manual per a la impressió en petit format

Com presentar un arxiu correcte

És molt important que els arxius que s'enviïn per imprimir estiguin correctes per evitar tot error en l'imprès acabat i/o demores en el procés d'impressió.

Els arxius que ens enviïs per imprimir han de complir aquests requisits:

- Arxiu sempre en format PDF.
- Àrea de contingut i mida de pàgina definitiva, cal que el fitxer tingui la mida de tall final, si és a dues cares, seran dues pàgines.
- Línies de tall, sagnat i zona tranquil·la.
- Espai de color CMYK.
- Imatges en 300 dpi.
- Fonts incloses en el document. En el cas de ser PDF ho pots comprovar en les propietats d'Acrobat. En cas dels arxius oberts, l'òptim és convertir tot el text en vectors.

Requisits bàsics

Línies de tall

Marques especials que indiquen com realitzar el tall.
Les marques de tall se situen de manera que quan el paper es talla, quedin fora i no es vegin en el producte acabat.

Zona tranquil·la

És el marge interior del document on s'ha d'evitar posar text o logotips, d'aquesta manera evitarem el perill de tallar text o un altre contingut important. A més, sempre convé que el paper tingui una mica d'"aire" perquè l'aspecte del disseny no sigui farragós.

La zona tranquil·la ha de ser de 5 mm en la majoria dels productes. En revistes grapades, recomanem augmentar aquesta zona fins als 10 mm.

Sagnat

Sense sagnat, el risc que aparegui un filet blanc entre la imatge i la vora de la pàgina és elevat.

El sagnat consisteix a estendre l'element fora de la pàgina del document per tal de preveure imperfeccions en el tall i el plegat. Per realitzar aquesta operació n'hi ha prou d'ampliar els elements que voleu imprimir a sang fins que sobresurtin com a mínim 3 mm de la pàgina. Això també s'aplica als blocs de colors sòlids.

Seguint com a exemple la imatge de la pàgina 3, els elements que arriben fins a la línia de color vermell (línia de tall) hauran de continuar fins a la línia blava (zona de sang).

imatge o bloc de color sòlid
Marques de tall:
5mm de llarg a 3mm del tall final
Mostra
Targeta de 50x50 mm
www.stein.cat
Recorda no deixar informació important en
els últims 5 mm fins a la vora de la fulla
Línia de tall del document
Zona de sang - 3 mm

Tipografies

Per no tenir problemes amb les tipografies que has utilitzat, sempre guarda els teus arxius a PDF, d'aquesta manera quedaran incrustades dins el document. És a dir, el que es fa és encastar les instruccions necessàries dins del codi del fitxer.

En alguns casos les fonts estan protegides contra la incrustació, de manera que no és possible la incrustació. En aquests casos, el millor és fer el següent, convertir el text en traçat (també anomenat "convertir text a corbes"). D'aquesta manera ja no cal ni incrustar aquesta font.

Original

Traçat

Color CYMK

Les sigles CMYK es corresponen a cian, magenta, yellow i black. Per referir-se al negre s'utilitza K en lloc de B perquè no hi hagi confusions amb el blue (Blau).
És l'espai de color en què imprimim. Totes les imatges o PDF que ens enviïs han d'estar en aquest espai de color. Pots treballar els teus documents en qualsevol format de color, però és important que l'arxiu d'impressió sigui convertit a CMYK abans de guardar-lo.

No bloquegem els arxius en RGB, no obstant això la conversió automàtica en el nostre flux pot generar desviacions o ocasionar un deteriorament de les imatges.

Pel que fa a color LAB, color indexat, bitó i Pantone no en recomanem l'ús, ja que pot ocasionar errors en l'art final.

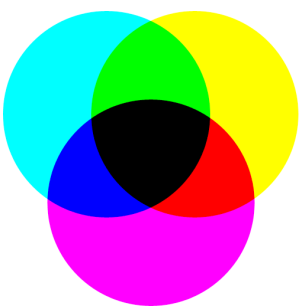

Resolució d'una imatge

La resolució d'una imatge es mesura en punts per polzada o dots per inch (ppp o dpi).

Per a impressió de petit format, és preferible escollir una resolució de 300 píxels/polzada a mida final del document.
Una resolució inferior podria donar resultats de pixelació. Una resolució massa alta és innecessària.

A la dreta de la pàgina pots veure un exemple de com queda impresa una mateixa imatge en diferents resolucions.

Imatge a 72 dpi

Imatge a 150 dpi

Imatge a 200 dpi

Mida del paper. Format DIN

A l'hora de decidir la mida de fullets, díptics, tríptics, cartells, revistes, i altres, és important tenir en compte que l'elecció d'una mida estàndard (DIN A4, A5, A6 ...) permet obtenir preus més ajustats per les teves impressions, que si tries una mida diferent en què no s'aprofita tant el paper.

El format màxim de paper que utilitzem és el SRA3 (450 x 320 mm). I la mida màxima d'impressió és 440 x 310 mm.
El format SRA3 ens permet imprimir cartells A3 i A4 a sang.

A la dreta de la pàgina pots veure un esquema i les mides dels formats estàndards DIN.

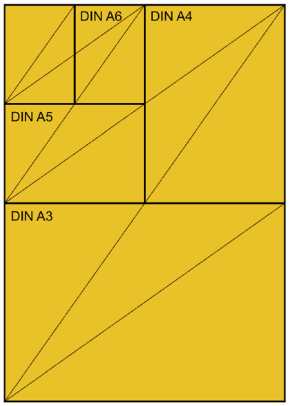

A3	297	x	420	mm
A4	210	x	297	mm
A5	148	x	210	mm
A6	105	x	148	mm
A7	74	x	105	mm
A8	52	x	74	mm
A9	37	x	52	mm
A10	26	x	37	mm

Paginació i imposició dels documents digitals

Imposició de pàgines

La imposició és el procés de posicionament de les pàgines d'un document multipàgina, perquè una vegada imprès i doblegat quedi en el seu ordre lògic (1,2,3,4 ...), fins i tot si n'hi ha alguna en blanc, ha d'estar inclosa i en la seva posició correcta. Ha d'estar de forma ordenada tal com ho llegeixis en pantalla.

No facis cap tipus d'imposició ni replicat de pàgines. Nosaltres ho farem segons convingui. Simplement lliura el document amb les pàgines de mida igual, la mateixa sang i una darrere de l'altra independentment de l'enquadernat.

Pàgines per a una revista

Hem de tenir present una cosa molt important a l'hora de dissenyar una revista i és que les pàgines han de ser sempre múltiples de quatre.

Si no disposes d'informació i disseny per a totes les pàgines sempre pots deixar una pàgina en blanc en algun lloc estratègic com a la segona pàgina (seria darrere de la portada) o bé a la penúltima pàgina (seria la part anterior de la contraportada).

Altres aspectes a tenir en compte

Vector o píxel

El que es recomana és exportar en format PDF per respectar la imatge i el vector.

Si exportes en .jpg o .tiff tot el contingut de la pàgina, recorda que estàs convertint tot a píxel tramat, és a dir, si tens un text molt petit, pot ser menys llegible, les corbes es defineixen molt millor si es mantenen els vectors. Potser per a la impressora PostScript de l'escriptori és vàlid, però amb les resolucions que utilitzem per imprimir és possible que hi hagi una pèrdua de definició.

Bitò

En impressió digital no utilitzis mai bitons en els documents.

És molt habitual voler reproduir imatges en un imprès amb només 2 tintes, normalment es formula un Pantone més un negre i es prepara l'arxiu amb només dues planxes. A Stein et recomanem que converteixis aquest Pantone en quatricro-

mia. Per a les imatges podeu fer el bitò d'una manera bastant fàcil si treballes amb Photoshop, parteixes d'una imatge en escala de grisos, la passes a "*duotone*", la treballes i un cop fet això, es pot convertir a CMYK, obtindràs un color bastant aproximat en la majoria dels casos.

Sobreimpressió

En impressió digital no utilitzis mai sobreimpressions en els documents.

La sobreimpressió podem aplicar-la i controlar-la en gairebé tots els programes de disseny professionals, es dóna quan atribuïm a un element aquesta característica sobre un fons imprès i se superposen els colors dels dos objectes.

Pot ser que la sobreimpressió estigui aplicada per error. En moltes ocasions portem un logotip al nostre disseny des d'una altra aplicació i no ens adonem que té l'atribut de sobreimpressió aplicat, el resultat és desastrós. Si el logotip era blanc, per exemple, simplement veurem en la impressió com desapareix. D'altra banda, si el nostre logo és de color blau, per exemple, i tenim un fons fúcsia, el resultat és que el logotip apareixerà amb un color blau lilós. Es fusiona el color de l'element de dalt amb el de baix.

Negre amb coixí

En moltes ocasions un fons de color negre pot quedar apagat, en aquests casos es reforça el negre amb altres colors. Bé podria posar-se 70% de cian, 70% de magenta i 70% de groc i 100% de negre, donarà més solidesa i densitat al negre.

És molt important tenir control d'aquest color i no aplicar-lo sobre una tipografia, ja que no ens aportarà res.

Negre sense coixí

Negre amb coixí

Disseny amb marcs

Sempre que el teu disseny contingui vores o marcs (targetes, flyers, etc.) corres el risc que després es presentin asimetries a causa de la manipulació del producte.

Aquestes variacions són inevitables, ja que sempre pot donar-se un petit desajust en la impressió i també en el tall, tingues en compte que les targetes no es tallen d'una en una. Per evitar aquesta possibilitat, et recomanem que no els utilitzis en els teus dissenys i, si ho fas, has de tenir en compte que com més petit sigui el document més fàcil és que es noti aquesta imperfecció.

Què significa impressió 1+1, 4+4 o 4+1?

El terme 1+1 tintes es refereix a la impressió de les dues cares d'un full imprès en blanc i negre. El terme 4+4 tintes es refereix a la impressió de les dues cares d'un full imprès a tot color. En el cas de 4+1 tintes es refereix a la impressió d'una cara a tot color i l'altra a una tinta, en el nostre cas, sempre apliquem negre. I quan ens referim a 4+0 parlem d'una sola cara impresa a tot color i si ens referim a 1+0, d'una sola cara impresa en blanc i negre.

Díptics i tríptics

- Díptic: és un full de paper amb un fendit a la meitat, i queda plegat en 4 parts independents, 2 interiors i 2 exteriors.

- Tríptic: és un full de paper fendit en 3 parts, siguin en parts iguals o desiguals, en total un tríptic consta de 6 costats independents, 3 d'interiors i 3 d'exteriors que poden ser o verticals o horitzontals. Pel que fa als plegats o fendits n'hi ha de diferents classes com poden ser tríptic plegat acordió, tríptic plegat envoltant, tríptic plegat finestra, etc.

A continuació adjuntem un esquema dels formats habituals:

DÍPTIC

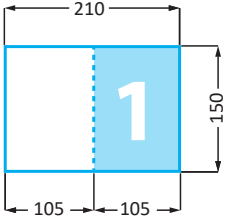

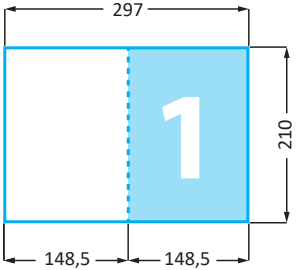

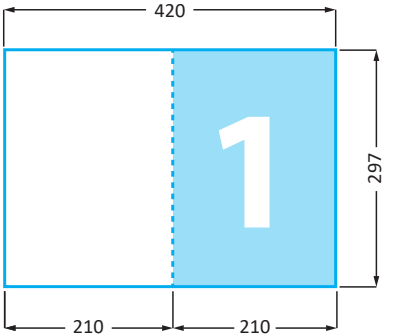

TRÍPTIC ENVOLTANT

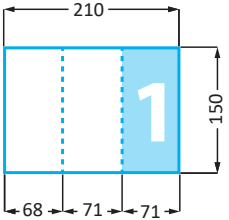

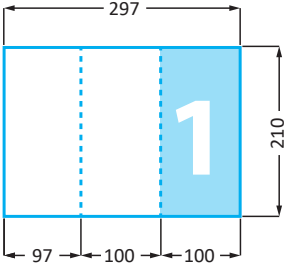

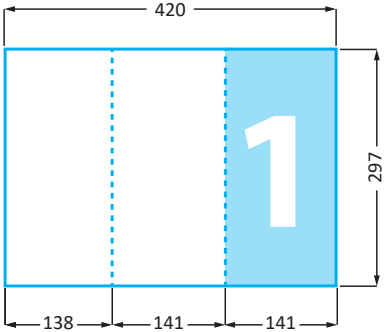

TRÍPTIC ACORDIÓ

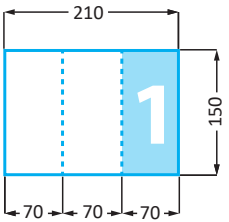

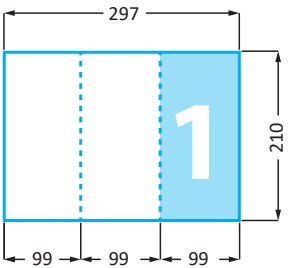

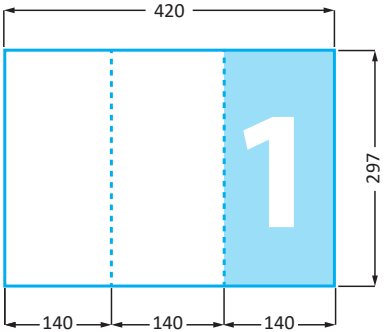

TRÍPTIC FINESTRA

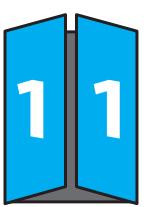

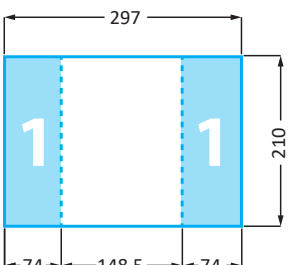

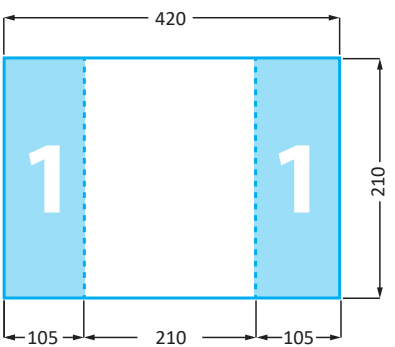

Impressió amb dada variable

La impressió de dades variables consisteix a imprimir dades diferents en cada exemplar (fotos, textos, etc.).

Es basa en la combinació d'un conjunt d'elements mestres, comuns a totes les còpies d'un document (és a dir, les dades reutilitzables), i un conjunt d'elements variables que varien d'una còpia a una altra. Mitjançant l'ús de la impressió de dades variables, pots crear una comunicació personalitzada amb elements que tindran un atractiu especial per al públic al qual s'adreça.

Un exemple de la impressió de dades variables són els volanders en els quals es saluda els clients amb els seus noms concrets i que poden contenir informació personalitzada presa d'una base de dades. Els elements del fons, les il·lustracions i els blocs de text que no canvien d'una còpia a una altra del volander constitueixen els elements mestres. El nom del client i una altra informació específica del client són els elements variables.

Un altre exemple d'aplicació de dada variable és la numeració d'entrades per a concerts, sorteig, tiquets, etc.

Per a poder imprimir amb dada variable necessitem que ens portis o enviis un document Excel amb totes les dades variables i un arxiu mestre en **PDF** o **JPG**.

L'arxiu mestre serà el disseny que has pensat on hauràs de deixar els espais buits on nosaltres col·locarem les dades variables (noms, cognoms, adreça, etc.).

L'arxiu Excel ha de tenir tota la informació que voldràs col·locar a l'arxiu mestre classificada en columnes (columna amb noms, columna amb cognoms, columna càrrecs, telèfons, ...).

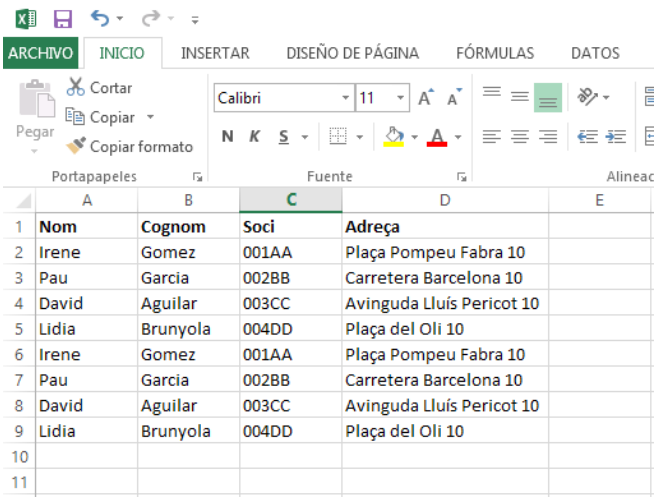

	A	B	C	D	E
1	**Nom**	**Cognom**	**Soci**	**Adreça**	
2	Irene	Gomez	001AA	Plaça Pompeu Fabra 10	
3	Pau	Garcia	002BB	Carretera Barcelona 10	
4	David	Aguilar	003CC	Avinguda Lluís Pericot 10	
5	Lidia	Brunyola	004DD	Plaça del Oli 10	
6	Irene	Gomez	001AA	Plaça Pompeu Fabra 10	
7	Pau	Garcia	002BB	Carretera Barcelona 10	
8	David	Aguilar	003CC	Avinguda Lluís Pericot 10	
9	Lidia	Brunyola	004DD	Plaça del Oli 10	
10					
11					

Si el que necessites és numerar tiquets o entrades només ens has de dir a partir de quin número vols començar i quants en necessitaràs. Per exemple, entrades del 0001 al 0100.

Confecció d'una coberta per un llibre enquadernat amb rústega

Les cobertes d'un llibre són el conjunt format per una portada, llom i contraportada.

Els components de la coberta es col·loquen en un mateix plec en aquest ordre: contraportada, llom i portada, com podem veure en el gràfic **(pàgina 13)**.

Per exemple, en un llibre de mida A4 (210 mm x 297 mm) de 80 pàgines i paper interior de 100 g. La mida de la coberta sense sang serà de 426 mm x 297 mm, i amb sang, 432 mm x 303 mm. I la mida del llom, 6 mm.

La portada i contraportada del llibre mesuren el mateix que les pàgines de l'interior (210 mm x 297 mm) i només li hem de sumar els 6 mm de llom, que es col·locaran a la part central.

Per a saber la mida del llom només ens has de trucar o enviar un e-mail dient-nos les característiques del teu llibre (mida, quantitat de pàgines i amb quin paper vols imprimir l'interior).

Necessitem que la coberta tingui 3 mm de sagnat a tot volt i per evitar problemes recomanem no col·locar informació massa a prop dels marges, zona tranquil·la de 10 mm.

Pel que fa al llom, recomanem no posar text en lloms més petits de 8 mm, i el podem col·locar:

- De dalt a baix: Aquesta és la col·locació més tradicional en països de parla anglesa o alemanya. El seu avantatge, que el llom es llegeixi quan el llibre es troba boca amunt sobre la taula, sembla un fet irrellevant, ja que el títol sol estar ben visible a la portada, que també es veu.

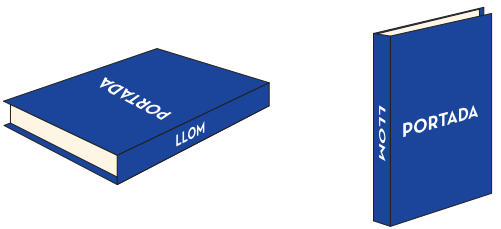

- De baix a dalt: Aquesta és la col·locació més tradicional en països de parla espanyola i francesa. Té dos avantatges: els lloms es llegeixen si els llibres es troben boca avall a la taula, i la lectura d'esquerra a dreta es respecta millor quan els textos s'escriuen de baix a dalt.

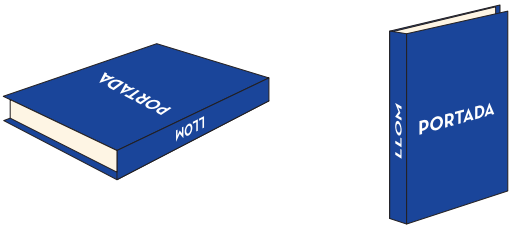

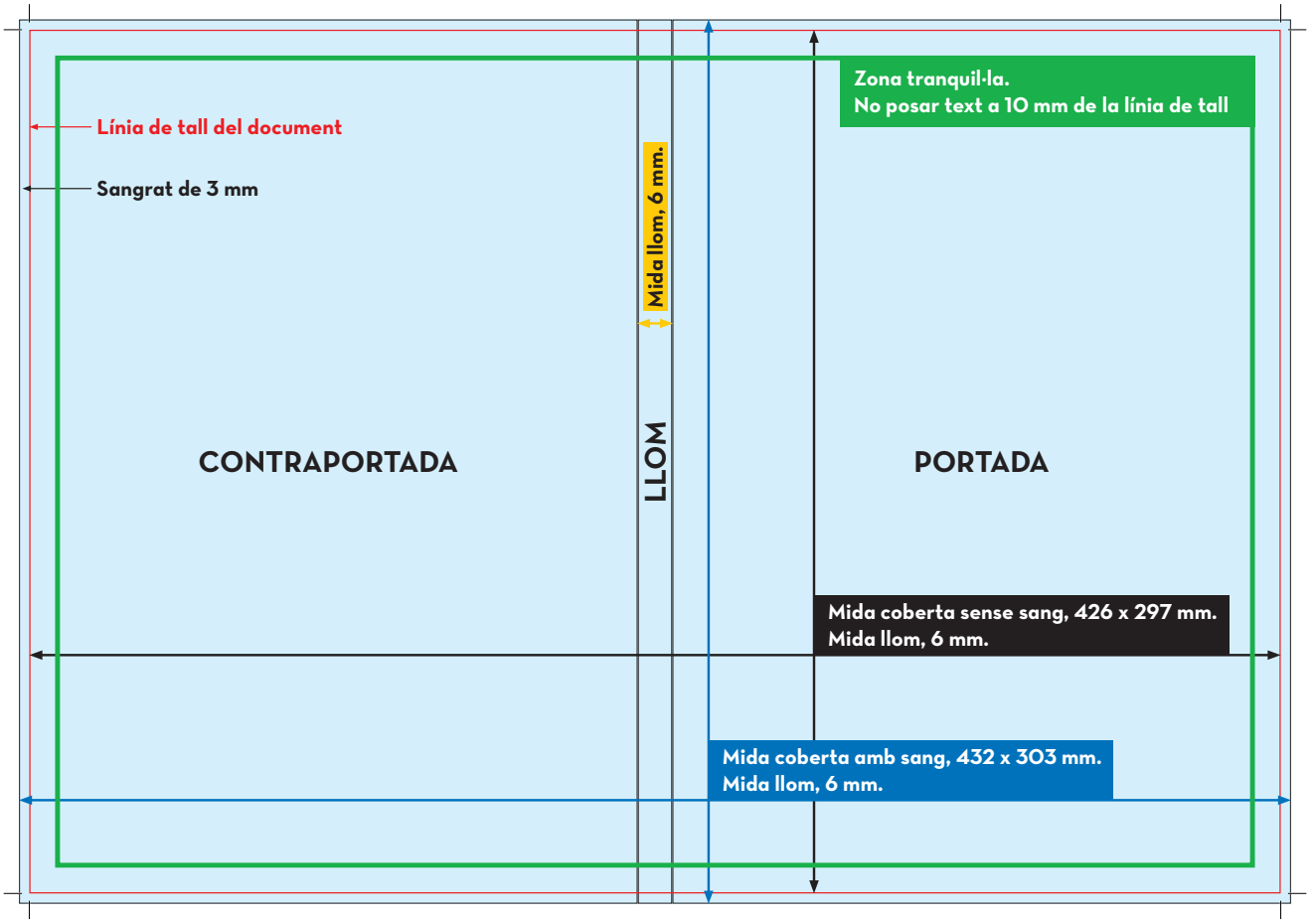
Línia de tall del document
Sangrat de 3 mm
Mida llom, 6 mm.
Zona tranquil·la.
No posar text a 10 mm de la línia de tall
CONTRAPORTADA
LLOM
PORTADA
Mida coberta sense sang, 426 x 297 mm.
Mida llom, 6 mm.
Mida coberta amb sang, 432 x 303 mm.
Mida llom, 6 mm.

Com crear el PDF per impressió

Hi ha diverses maneres de crear un PDF professional per poder imprimir els teus documents.

Normalment els programes de disseny i maquetació professionals poden exportar o guardar directament com a PDF, només cal tenir algunes precaucions: les imatges han de tenir com a mínim 300 dpi de resolució i estar en CMYK i les tipografies s'han de convertir en vectors, si és possible fer-ho.

En Illustrator i Indesign el procés és molt senzill, guardar com a PDF en Illustrator i exportar com a PDF en Indesign, tries l'opció de PDF i ja està. Recorda activar el sagnat i les creus de tall.

També es pot utilitzar programes com el PDFCreator per exportar els documents a PDF. Aquest programa crea una impressora virtual que podrem seleccionar des de qualsevol de les nostres aplicacions.

El programa el pots descarregar de forma gratuïta des del web:

http://www.softcatala.org/wiki/Rebost:PDFCreator

Programari recomanat

Et recomanem utilitzar programes de preimpressió professionals. No utilitzis programes d'oficina, ja que no s'adapten a la quatricromia ni a l'alta resolució. No obstant això, si ens proporciones arxius PDF estàndard (que compleixin els criteris d'impressió), ets lliure d'utilitzar qualsevol programari per fer-la.

- Adobe Illustrator: Programa de creació d'imatges vectorials.
- Adobe Indesign: Programa de maquetació.
- Adobe Photoshop: Programa de manipulació d'imatges digitals.
- Corel: Programa d'edició d'imatges vectorials.
- Adobe Acrobat Reader: Programa de visualització dels fitxers PDF.
- CANVA: Eina online de maquetació i creació de dissenys. És gratuïta i molt fàcil d'utilitzar. Cal registrar-se a la web, escolliu plantilla per el vostre disseny i al acabar seleccioneu l'opció "PDF PARA IMPRIMIR" i marques de tall i sang.

BY NC

www.stein.cat
copisteria@stein.cat

MAN-PF-04